

Pastýřský list k zahájení školního roku 2016

Drazí bratři a sestry,

milost a pokoj od našeho Pána Ježíše Krista ať naplní srdce každého z Vás, zvláště pak děti a mládeže, kteří začínají nový školní rok. Začátek září patří k nejnáročnějším obdobím roku v našich rodinách. Předcházely však prázdniny, které nabídly většině z Vás chvíle odpočinku a načerpání nových sil i upevnění vztahů v rodině díky společným zážitkům. Láska projevená druhým snahou naslouchat, porozumět, potěšit a pomoci, přinést radost, projevit uznání, či jen tiše doprovázet nebo nést kříž druhého, odpouštět a znovu dávat důvěru, vytváří domov, šťastné a pevné zázemí, které potřebují Vaše děti. Blahopřeji všem, kterým se to aspoň trochu daří, a děkuji všem, kteří se o to snaží. Děkuji všem, kteří i přes těžkosti a někdy i velké překážky budují stabilitu rodiny, nebo se jí snaží udržet. Děkuji všem rodičům, které mají tak široké srdce, že přijímají i větší počet dětí. Takoví si zaslouží naši úctu a taky pomoc. Zároveň prosím mladší zdravé rodiny, aby měly dost odvahy rozšířit srdce pro přijetí dalších dětí, a vyprošuji jim zkušenost velkorysé Boží pomoci, která nikdy nezklame zdravou důvěru a umí překvapit svou štědrostí a nečekanou pomocí.

Dovolte však, prosím, abych vedle přání k začátku školního roku se Vám svěřil i s jednou ze svých bolestí. Raduji se z každého pokřtěného dítěte, ale mám starost o velkou část z nich, protože nejsou vychovávány ve víře vůbec, nebo chodí do náboženství jen do prvního svatého přijímání. U každého křtu dítěte někdo slíbil, že je vychová a vyučí ve víře. Slib před Bohem je velmi vážná věc. Křtem jsme děti zavázali ke křesťanskému životu. Když je nenaučíme křesťansky žít, těžce jim ubližujeme. I když už školní rok začal a přihlášky do náboženství měly být podány před prázdninami, přihlaste, prosím, nepřihlášené děti mimořádně aspoň nyní a to i do vyšších ročníků včetně situací, kdy už nějaký čas nechodily. Všechny školy – i střední a učňovské – mají povinnost zajistit výuku náboženství, když se přihlásí aspoň sedm žáků. Pokud je jich někde méně, mají děti a mládež možnost výuky na každé faře.

Školní náboženství však nestačí. Děti potřebují příklad a zkušenost víry v rodině i ve farním společenství. Milí rodiče, vidí Vás děti klečet při modlitbě? Mluvíte s nimi někdy o svém životě s Bohem? Snažíte se budovat domácí církev, když společně nasloucháte Božímu slovu a učíte se jeden v druhém vidět Krista a dávat si navzájem lásku Ducha Svatého?

Nejsme andělé a všichni hřešíme. Proto potřebujeme pokání a odpuštění. Kardinál Dolan v jedné knize vzpomíná na manžele, kteří slavili 65. výročí svatby. Když se jich ptal na jejich tajemství, manžel odpověděl: „Když jsme se brali, řekl nám kněz, že každý večer před spaním si máme kleknout vedle sebe u postele, pomodlit se spolu Otče náš a pak se jeden druhému omluvit za cokoliv, čím jsme jeden druhého zranili. Bez ohledu na únavu, rozzlobení či rozrušení jsme nikdy neměli ulehnout, aniž bychom si řekli „promiň“, když mezi námi něco skříplo. Měli jsme i hodně těžká období, ale toto jsme dodrželi.“

Jak jednoduché! V manželství není důležité, kdo má pravdu, kdo vyhraje, ale kdo více miluje, kdo umí z lásky odpouštět s vědomím, že on sám potřebuje odpuštění od lidí i od

Boha. Milosrdná láska nepohrdá spravedlností, ale ze soucitu ji překračuje, když doplňuje, co druhý v lásce nedotáhl. Láska, která odpustí, nikdy odpuštěnou vinu nepřipomíná, ale vidí druhého novými očima jako očištěného.

Drazí rodiče, zaveďte tuto praxi do Vaší rodiny a naučte to i Vaše děti. Zachráníte svou rodinu před nebezpečím rozpadu, dětem zajistíte lásku domova, na kterou mají právo, a budete z nich mít radost i v budoucnosti. Nemůžete dát dětem nic většího, než dobrou křesťanskou výchovu. Skvělé zkušenosti by nám mohli vyprávět rodiče, kteří své děti svěřili, zasvětili Bohu rukama Panny Marie, kteří je ve svém srdci přinášeli na mši svatou už od početí, nebo tehdy, kdy se v dospívání od Boha vzdalovali. Bůh je nezklamal a Panna Maria se ukázala jako dobrá matka a mocná přímluvkyně, jako spolehlivá průvodkyně na cestách i pro ty, kteří bloudili.

Všem rodinám diecéze denně posílám požehnání, zvláště v tomto roce milosrdenství, a prosím Boha, aby nechal své uzdravující milosrdenství vítězit ve Vašich srdcích a v celých rodinách.

Váš

arcibiskup Jan

(Přečtěte prosím o 1. neděli v září.)